

عنوان مقاله:

آموزش محیط زیست، روشی مؤثر جهت نیل به توسعه پایدار در ایران

محل انتشار:

کنفرانس ملی مدیریت بحران و HSE در شریان های حیاتی، صنایع و مدیریت شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سمیه متقی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری

سمیه شیخ رضایی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی

اکرم نوروزی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

Sustainable Development
توسعه پایدار در حقیقت ایجاد تعادل میان توسعه و محیط زیست است. توسعه پایدار عرصه نوینی است که همزمان هم سیاست و فرهنگ را مورد توجه قرار می‌دهد و هم بر رونق اقتصاد و تجارت و صنعت تأکید می‌ورزد. سه عنصر اصلی توسعه پایدار شامل: الف) جامعه ب) اقتصاد ج) محیط زیست، می‌باشد. تعلیم و تربیت مهمترین عامل مؤثر در دگرگونی طرز نگرش و رفتار بشری است که در مسیر رشد اقتصادی، بهبود کیفیت زندگی، ایجاد دانش و مهارت، تأمین فرصتهای شغلی و افزایش تولید جامعه بکار گرفته می‌شود. اوج‌گیری مشکلات زیستی، حساسیت همگان را برانگیخته است و موجب شده که جهانیان در صدد رفع تنگناهای موجود و بهبود کیفیت محیط زیست برآیند انجام آموزش‌های محیط زیستی باید در سه سطح کودکان، محصلان و سپس همه آحاد جامعه باید صورت گیرد. محیط زیست درجه اول میراث طبیعی انسان است ولی تمدن بشر در طول تاریخ اثرات مطلوب یا نامطلوب اصلاح‌پذیر یا برگشت‌ناپذیر در آن باقی گذاشته است. پس اگر امروز بحرانی در محیط زیست انسان‌ها پدید آمده در واقع این بحران زاینده تمدن است؛ تمدنی که ناشی از برتری فکری انسان بر سایر موجودات می‌باشد. امروزه مسئله آلودگی محیط زیست در هر دو جهان (جهان پیشرفته و جهان در حال توسعه) به خوبی قابل رؤیت است.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، محیط زیست، آموزش، انسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/261911>

